

Ընկնել զորդւոց քոց սիրածուն մնալթանս սրբոց անդադար,
 Խուսն փոխարէն լուսոյն զոր մեզ ծագես սիրով մշտալատ,
 Չաջ Անեղին Քեզ Հովանի մնալթեն որդիք միաբան,
 Պահպանեցէ ի փառս ազգի զՀովիւք քաջ անաստան,
 Եթէ կարեցէ զկենացըդ թիւ պըսակ գլխոյդ անթառամ,
 Յաւերժացին Քս յիշատակք ի սիրտ որդւոց յամայր ամ,
 Պայծառացի ի լոյս փառաց քոց մայրս հանուրց Հայաստան,
 Եւ բերաւոր գըտցէ որդւոցն ի տաճարիս ապաստան:

ԿՈՍՏԱՆԴԻՆ ՄԵԼԻՔ ԵԱՆԱԶԱՐԵԱՆՅ

Ի զիմաց աշակերաց Զորորդի Դասարանի:

ՅԱՐԱՍՈՒԹԻՒՆ (*)

Լուսաւորեց Երուսաղէմ,
 Հայկեան գրոհիս Սիոն սուրբ,
 Ընկեան ի բաց ըզբող նըսեմ,
 Եւ արկ ըզշող՝ շրջորշ նուրբ:

Ամբարձ ըզքեւ շուրջ զայս քո,
 Տես ըզմանկտիգ խաւանքիսաց,
 Մանկտի ծնունդ քո սուրբ ծոցոյ
 Սըրբեալ ի ծագս աշխարհաց:

Քեզ անն ունին կըզկիք թարսի,
 Հսյք որ ի սիրտս պանդըտակն,
 Յեւ տրեւ ի հիւսիսի,
 Հորաւ ի մուտս արեգին:

Հնապս գոգքիդ հով են սրբա,
 Ամպ ընդ եթիւր սրբոցիկ,
 Թէ սղանեաց երամ որ գայ
 Չաղախաւնեալ աւաթիկ:

Տես եւ խընդա եւ դարմացիք,
 Ազգաց ի քեզ կուտի գանձ:

Խմաստութեան դանձ լիաձիւր
 Ճոխ քան զականս պատուականս:

Փեռեկեցին դուրս տաճարիդ
 Զոր աջ ղեհհիս քո կանգնեաց,
 Լըցին սըրահք քո եւ գաւիթ
 Ի բաղմութիւն որդեկաց:

Լիբանանու փառք եւ պարծանք
 Սարդ եւ օտի նոճ եւ մայր,
 Եւրոպեայ մօր անեմ պերճանք
 Ի քոյդ զեղցին վեհալոյր:

Փառաւորել զտեղի ոտից
 Հօր Միաձինն շողակաթ
 Եւ զճեմարանդ՝ լոյս խմաստից
 Հայոց շողել ի ճակատ:

Ոչ եւս մտցէ քեզ արեգակն
 Եւ ոչ ի փուլ գայ լուսին,
 Զի Տէր լիցի քեզ լոյս համակ,
 Լոյս եւ Օծեալն նորին:

ԹԱԳԷՈՍ ԶԱԲԱՐԵԱՆՅ

Ի զիմաց աշակերաց Զորորդի Դասարանի:

(*) Ի բան իսպայ (զլ, 4, 4)

Ն Ո Ւ Ա Գ

Ո՞ր Հըկայից յաւերժից դու մըրցանաց աստարէս,
 Արարատեանըդ նահանգ եւ որ ըզքեւ պարտյած
 Լերինք բարձունք Աստուծոյ, տեսէք երբէք գուր հանգէս
 Մերոյս հանգոյն հանդիսի սըանելահաշ գերապանձ: